

Euharistija i rad.*)

(Przywara-Ivičić.)

Unutrašnji rad.

1. Krist je vječni uzor unutrašnjega i izvanjega svijeta.

Sva ljepota svemira, veličanstvenost visokih gora, ljupka jednostavnost zelenih dolina, veselo pjevanje ptica u šumama proljetnim kao i prasak i grmljavina noćnih oluja, tiha samoća gorskoga zatišja kao i neprestana buka tvorničkoga grada: — mnogostruka slika Njegova jedinstva.

Sva ljepota čovječje nutrine, mili srebrni smijeh djeteta, odlučna želja mladićeva za rad, ozbiljna energija muža, požrtvovna odanost žene, blagi mir starca; neumorno mozganje učenjaka, koji istražuje i ustrajna borba radnika sa prirodnim silama; mirno i hladno računanje trgovca, kao i srdačna intuicija umjetnika: — mnogostruka slika Njegova jedinstva.

Taj Krist, vječno idealno jedinstvo unutrašnjega i vanjskoga svijeta, ujedinjuje se s ljudskom dušom.

Što može biti inače Njegov cilj, ako ne: po radu te duše ljudske unutrašnji i vanjski svijet uvijek sve više i više k sebi podizati, sebi ga učiniti sličnim, u sebi ga ujediniti!

2. Ovo je uistinu **program rada euharistijskoga Spasitelja**: ljudska duša mora svoj vlastiti unutrašnji svijet po Njegovu uzoru urediti, da tako može vanjski svijet u Njemu obnoviti; sav vanjski kulturni rad mora proizlaziti iz unutrašnjega rada svetosti, a sav unutrašnji rad svetosti mora izlaziti van u vanjski rad prave kulture, koji ima tada svoj vrhunac u posvećenju cjelokupnoga čovječanstva.

Korijen toga jedinstvenoga rada jest unutrašnji rad svetosti. Sve je vanjsko djelovanje — pa makar kako ono visoko i uzvišeno bilo — bez svetosti radnika kao bez duše: korist toga rada, koju on donosi u svijet, ostaje radi toga sakrivena u materijalnom: svijet postaje tjelesno bogatiji, ali duševno slabiji.

Djelo, koje ne urade svete ruke, slično je mrtvacu, jer nema duše, kao što je ni mrtvac više nema. Ali svijetu živih ljudi koristi samo život.

Sadržaj pak ovoga života svetosti jest nasljedovanje euharistijskoga Spasitelja. Jer On je „*vječni život*“, nasljedovanje dakle Njega pravi život izvanjega djelovanja: pravi unutrašnji rad.

Dvostruko značenje nalazi se u tomu: Krist kao vječno idealno jedinstvo svega nastojanja unutrašnjega svijeta zahtijeva, da si također svaki pojedinac sliku toga jedinstva pribavi; Krist kao Bog, koji u dubokoj tišini Euharistije djeluje, hoće, da je naše djelovanje po Njegovu uzoru najviša moć, zajednička s najnižom poniznošću.

3. **Unutrašnje jedinstvo**: Griješno se stanje pokazuje upravo u tomu, što je čovjek bez svoje volje predan svim podražajima. Sada ga privuku slike njegovih misli, sad je igračka svojih vlastitih nagnuća. Nema više u njemu nikakvoga sklada, nema zakona, koji svim vlada. Ne gospoduje volja, nego množina utisaka i strasti.

Ali Krist je vječno jedinstvo. U slici Njegova karaktera, kako vam ga prikazuju Evanđelja, združena je blagost srđzobom, koja napunja strahom, jednostavnost u govoru s dubinom misli, radost

*) Sr. „Život“ II., br. 6.

bića sa skrušenom ozbiljnošću. Svi su unutrašnji poticaji jedni prema drugima odmjereni u nepovredivu jedinstvu. On je u tomu „odsjev Oca, splendor Patris,“ i u kom množina stvorenja ima svoj jedinstveni uzrok, svoju jedinstvenu snagu i svoj jedinstveni cilj! Krist dakle, živući euharistično u ljudskoj duši, ne može ništa drugo raditi nego jedino to, da kraljevska jedinstvena sila neumoljivo vlada u njenom životu.

Ova pak jedinstvena moć jest sveta volja Božja. Njoj se mora obraćenik pokoriti obdržavajući deset zapovijedi i crkvene zapovijedi, a također i vjerni kršćanin pokornošću svakoj svjetovnoj i duhovnoj vlasti, i svetac svetom spremnošću za pregorki križni put. „Pokoran do smrti, i to do smrti na križu.“ Tim označuje apostol naroda najdublje biće Kristovo i najdublje biće nasljednika Kristovih. „Fiat voluntas tua: Neka bude volja tvoja“, to je vječna stijena jedinstva ljudske duše, na kojoj se, u strašnoj borbi dakako, množina njenih poticaja i nagnuća uzdiže i cvjeta do jednoga stabla i cvjetnog busena. *Fiat voluntas tua*, to je životna formula, razumljiva priprostu početniku, neiscrpiva za učenika svetosti, koji pomalo napreduje, vječno neiscrpiva za njihova učitelja. Znak prave „euharistične duše bit će dakle ova požrtvovna poslušnost. Tko Krista u sebi nosi, mora se također istom hranom hraniti, kao On, a Kristova je hrana: „da činim volju Onoga, koji me je poslao.“

4. Najviša moć ujedinjena s najnižom poniznošću. Osebina euharistijskoga Krista pokazuje se upravo u tom dijelu rada. Kada je prolazio Palestinom, tad je već „izlazila moć iz njega i liječila sve.“ Silnija je pak bila moć, kad je Božanstvo u pozadinu stupilo: tada je ona izvršila spasenje. U Euharistiji je božanstvo i čovječanstvo sakriveno; ovdje je moć na vrhuncu: u milijardama ljudi djeluju plodovi spasenja za obraćenje i posvećenje. Gdje Krist u zabitosti djeluje, ondje djeluje najjače. To mora biti također i osebina „euharistične“ duše. Iz njenog života mora odsijevati euharistični Krist; to zahtijeva ono najviše u njenoj sili i najniže u njenoj poniznosti.

„Najviše u njenoj moći:“ nije znak pravoga kršćanina mirno prekrstiti ruke i Bogu rad prepustiti; odvažno prodiranje, hrabro napredovanje, neprestana borba — to je euharistični karakter; za nj nema straha ni zapreke ni mirovanja, njemu nije nikada dosta; „više uvijek više,“ jest njegova vatrena lozinka; upravo jer je volja Božja temeljni zakon duše, neiscrpiva je njena snaga i neumorna njena borba; jer kako je Bog bezkonačan, bezkonačna je njegova volja, bezkonačna u daljinu i dubinu i visinu.

„Najniže u njenoj poniznosti:“ kao što vječni Bog sve u svijetu radi, a ipak ostaje neopažen, kao što euharistijski Krist duhovni život svega čovječanstva vodi i oploduje, a ipak ga nitko ne vidi, tako mora i „euharistička“ duša sa svojim gizdavam ja propasti u svom djelu. Nije svojstvo kršćanina svojim radom reklamu sebi praviti. On sličijem sjemenu, koje umirući nikne kao žito: djelo živi, radnik umire. Kao što je Krist svojom smrću svijetu život dao, on hoće, da ga i dalje daje: smrću svojih učenika. Ne smiju se brojiti kršćani, nego kršćanska djela; ne euharistične duše, nego euharistična djela. —